

kommunal Henseende, bliver der af Bygningerne i sidstnævnte Sogn at svare Skat til Kommunen (Huskat), hvis samlede Beløb skal fragaa i den Sum, der ellers i Medfør af samme Lovs § 18 vilde være at ligne dels paa Hartkorn, dels paa Formue og Leilighed.

§ 2.

Grundlaget for Husfattens Udredelse er Bygningernes Forsikringsværdi, saaledes som denne til enhver Tid senest er bestemt af den almindelige Brandforsikring for Landbygninger efter de for Vurdering til Forsikring derved gjældende Regler, det være sig i Forsikringsbøiemed eller efter særlig Begjæring fra Sogneraadet eller Eieren. Under Forsikringsværdien indbefattes ikke det Beløb, for hvilket Maskiner samt andre mur- og nagelfaste Inventariedele, der maatte være indbegrebne under Bygningens Forsikring, ere vurderede.

Kjøbstadsjord og Oprensning), eller Betalinger for saadanne Ydelser til Kommunens Beboere, som denne efter særlig Overenskomst med disse har overtaget som Entreprise (saasom Privates Forsyning med Gas eller Vand). I Helsingør maa Opgjørelsen foretages saaledes, at de Dele af Stadens Tilskud til Kommunen i Aarene 1859—62, som ere komne til Afdrag i Afgifterne paa de faste Eiendomme, sammenlægges med de virkelig udrede Beløb.

Det saaledes udfundne Gjennemsnitsbeløb af de hidtil af de faste Eiendomme baarne Udgifter danner Grundlaget for disses fremtidige Beskatning. Dog bør det intetsteds være mindre end en Sjettedel af alle de Udgifter, som efter Gjennemsnit af de ovennævnte 10 Aar i det Hele have været Gjenstand for kommunal Bgning paa Eiendomme og Personer, og forsaavidt det er større end $\frac{1}{4}$, kan den nedsættes hertil.

I Vedtægten bestemmes det derefter, i hvilket Forhold det saaledes fastsatte Beløb skal deles mellem Grund og Bygninger, hvorved der skal tages Hensyn til samtlige i Kjøbstaden bestaaende Forhold.

§ 12.

Endvidere bestemmes det i Vedtægten, om der skal foretages en Klassifikation af Eiendommene efter deres Vælggenhed.

Behøves ingen Klassifikation, fordeles det Beløb, som skal bæres af Grunden, ligeligt paa Grundenes og Jordernes samlede Hartkorn, hvorved det udfindes, hvor stort et Beløb i Grundskat der bliver at svare af en Tønde Hartkorn eller Dele af samme, og ligeledes fordeles det Beløb, som skal udredes af Bygningerne, ligelig paa disses samlede Assuranceværdi ved Udgangen af Aaret 1862, hvorved det udfindes, hvormange (hele) Rigsdaler Assuranceværdi der svarer til en Skilling Rigsmønt i Huskat.

Anses Klassifikation for nødvendig, kan den gøres gjældende enten gennem Hartkornet eller gennem Assurancesummerne.

Vedtages det at klassificere efter Hartkornet, deles Eiendommene i 2 Hovedklasser, nemlig Kjøbstadsjorderne og Kjøbstadsgrundene (saaledes som disse sidst ere fastsatte overensstemmende med § 4), og efterat det er bestemt, hvor stor en Del af Grundskatten der skal hvile paa hver Hovedklasse, fordeles den Del, som skal falde paa Jorderne, efter det Hartkorn, hvortil de i Matrikulen ere ansatte. Forinden Fordeling finder Sted af det Beløb, som falder paa Grundene, deles disse strøgvis efter deres mere eller mindre fordelagtige Vælggenhed, navnlig for borgerlig Erhverv, men uden Hensyn til, om de for Tiden ere bebyggede eller ikke, i Klasser indtil 10. De til 1ste Klasse henførte Grunde regnes ifkun for det Hartkorn, hvortil de i Matrikulen ere ansatte, men for de i 2den Klasse satte Grunde tages dette to Gange, for de i 3die Klasse satte tre Gange og saa fremdeles. Derved bestemmes her Eiendoms Skattehartkorn, og den Del af Grundskatten, som skal svares af Kjøbstadsgrundene, fordeles efter Skattehartkornet.

Vedtages det at klassificere efter Assurancesummerne, deles Eiendommene overensstemmende med de ovennævnte Hensyn i Klasser indtil 10. For de til 1ste Klasse henførte Bygninger ansættes den skattepligtige Assuranceværdi til selve den Sum, for hvilken Bygningerne ere brandforsikrede, men for de i 2den Klasse satte Bygninger forhøies den skattepligtige Assuranceværdi med 10 pCt., for de i 3die Klasse satte med 20 pCt., for de i 4de Klasse satte med 30 pCt., og saaledes fremdeles, hvorefter 10de Klasse forhøies med 90 pCt. Derved bestemmes den skattepligtige Assuranceværdi for hver Eiendom, og det udfindes, hvormange hele Rigsdaler Assuranceværdi der svarer til en Skilling Rigsmønt i Huskat.

Begge Klassifikationer kunne ikke anvendes samlede i samme Kjøbstad, dog at Grundenes to Hovedklasser kunne bibeholdes, naar Klassifikationen efter Assurancesummerne bruges.